HebrewBooks.org ©Moznaim Publishers. No commercial use allowed.

לעלמה פטורה. שמינה יכולה לבנות יפה ואין דרך בנין אלא אשה לחברתה שרואה ועושה: **וכן.** מילתא אחריתי דשבת לאיסורא: **פרק.** לבע לדום הוא הבא בקנים שקורין טיפוניי"ן: **המחבץ.** המעמיד החלב בקיבה. ול"ג מחבץ עושה כמין כלי גמי ונותן הקפוי בתוכו ומי החלב שהן נסיובי נוטפין ונוטלין אותן אנקיי"ש: **המכבד.** את הבית: **והמרבץ.** במים להרבץ את האבק שלא יעלה: **חייב חטאת.** לקמיה מפרש טעמא דהרודה חלות דבש חייב משום תולש [מחבץ חייב משום שוש כתובת. ומחבץ חייב משום תולש] (מחבץ חייב משום בורר) ומכבד ומרבץ משום בונה: **אחד זה ואחד זה.** אחד שבת ואחד יו"ט: **משום שבות.** דילמא כי כניס ליה ממלמלין הגומות שבבית מאליהן והוי בנין: **קטיל קני בגמא.** חותך קניס מן הגמא הוה. לא ידע לפרש משנה: **מפרק.** כמו מפרק משאור שפורק אוכל ממקום שנתכסה בו והוי תולדת דש. ואית דאמרי תולדה דקוצר ולא היא דלאו מחובר הוא אלא פקיד ועקיר וקאי בעטיני הדל כתבואה בקשיה ולשון מפרק נמי לא שייך למימר אלא לשון תולש: **בורר.** אוכל מתוך פסולת: **זולחא.** לרבץ הבית ולפת אבנים היתה בכל העיר: **מהבלא.** שהיה אבק עולה ומרבה הבל: **לאו אדעתאי.** לא הייתי זכור. ורבותי פירשו לא סבירא לי: **אשה חכמה.** אשת מ"ח או בת מ"ח שמעה מאביה: **מרבצא ביתא.** רוחצת קיתוניות בזוית זו וכוסות בזוית זו: **לרבי שמעון.** דדבר שאין מתכוין מותר והמרבץ אינו מתכוין להדביק עפר בגומא ולהשוות הבית אלא שלא יעלה אבק: **מתני' התולש מעציץ נקוב חייב.** דהוי כמחובר דיונק מן הקרקע ע"י הנקב שמריח לחלוחית הקרקע ואפילו הנקב בדופנו: גמ'

החולב משום דש הוא. כדפי' בקונטו' ואתיא בריית"א כר' יהודה דאמר יש דישה שלא בגידולי קרקע[א] כדפרי' לעיל בפ' כלל גדול (לעיל דף עג:) וכן נראה לר"י דולאי כרבי יהודה אתיא דהא אסרי מחבים ריבוז משום שבות ולר"ש אדר לקמן אפילו לכתחלה: **המכבד** והמרבץ. תימה דע"כ מיירי דלא הוי פסיק רישא שישה הגומות דאי פסיק רישא היכי אדר לקמן ר"ש בכתחילה הא מודה ר"ש בפסיק רישא ולא יומות וכיון דלא הוי פסיק רישא אמאי מחייב ר' אליעזר מטאת האמר בפ' אמר להם הממונה (יומא ד' לד:) גבי גילוף עששיות דדבר דאין מתכוין[ב] מותר לר' יהודה מן התורה דלא הוי מלאכת מחשבת וי"ל דבהא פליגי דר' אליעזר סבר דהוי פסיק רישא ורבנן סברי דלא הוי והא דאמר והאידנא דסבירא לן כר' שמעון אדר לכתחלה אע"ג דאפשר דסבר ר"ש דהוי פסיק רישא מכל מקום הש"ס סבר כרבנן דלא הוי פסיק רישא דקיימא לן כר"ש לכתחלה כיון דקיימא לן כר"ש [עי' תוספות סנהדרין פה. ד"ה ור"ש]: **והרודה** חלות דבש. תימה לר"י אמאי לוקה בי"ט לרבי אליעזר ורבנן נמי לא פליגי אלא משום דלא חשבי לה מלאכה והא תנן בפ"ק דמגילה (דף ז:) אין בין יו"ט לשבת אלא אוכל נפש בלבד ר' יהודה אומר אף מכשירי אוכל נפש וקאמר בגמ' מ"ט דת"ק אמר קרא הוא לבדו יעשה לכם הוא ולא מכשירין ורבי יהודה כתיב הוא וכתיב לכם כאן במכשירין שאפשר לעשותן מעי"ט וכאן במכשירין שא"א כו'[ג] מכלל דאוכל נפש שרי רבי יהודה אפי' באפשר ורבנן נמי משמע דלא פליגי אלא במכשירין ולא באוכל נפש ועוד דהך בריית"א כר' יהודה כדפרישית ועוד דבפ' תולין (לקמן דף קמ:) אמרינן דר' אליעזר סבר כרבי יהודה ועדיפא מדרבי יהודה ושרי אפילו אפשר לעשותן מעי"ט וליכא למימר דמיירי ברודה לצורך חול דמכ"מ מתקני למאן דאית ליה הוחיל ואי מקלעי ליה אורחין בפרק אלו עוברין (פסחים ד' מ:) ועוד דרבי אליעזר גופיה אית ליה התם[ד] הוחיל ואורי"י דאיכא לאוקמי ברודה סמוך לחשיכה דלא חזי תו לאורחין אי נמי בדבש שהדבש או אסור בהנאה דלא חזי לאכילה[ד] ומיהו תימה לר"י כיון דמותר לגבן בי"ט מן התורה אפילו באפשר (ב) אפילו לא יהא מותר מדרבנן אלא בדלא אפשר אם כן נפל ביתו בי"ט יהא מותר לבנותו בי"ט דמתוך שהותר בנין לצורך דמגבן הוי משום בונה כדאמר בסמוך נמי שלא לצורך ובלבד שיהא צורך היום לאכול בתוכו אלא יכנו ארב ושמש וי"ל דאסור מדרבנן דהוי עובדא דחול כי היכי דאסורין טחינה והרקדה ביו"ט[ה]: **שרא זילחא במחוזא.** תימה דבשילהי תמיד נשחט (סס ד' סד.) תנן כמעשהו בחול כך מעשהו בשבת אלא שהכהנים מדיחים את העזרה שלא ברגלו חכמים ומפרש בגמ'[ו] דשלא ברגלו חכמים היינו שלא ברגלו ר' אליעזר דאי רבנן שבות הוא ואין שבות במקדש דתניא המכבד והמרבץ כו' ומדמוקי מתני' כר"א משמע דמחייב מדאורייתא אפי' בעזרה דאיכא רצפה והכא משמע דברצפה ליכא אשווי גומות וי"ל דבהדחה איכא אשווי גומות טפי שהיו מתמלאות הגומות שבין רובד לרובד א"נ בעזרה נמי לא אסור לר"א אלא משום שבות אבל אם היכא דליכא רצפה דאיכא חיוב חטאת לר"א ומאיר אמר שבות ונוהג אפילו במקדש וכמה שבות אשכחן במקדש[ז] **והאידנא** דקי"ל **כר"ש שרי אפי' לכתחלה.** בה"ג שרי בלא רצפה לא הוי לדידהו אלא איסורא דרבנן הלכך אינו נוהג במקדש: כיבוד מהאי טעמא אפי' בדהוקין ואין נראה לר"י דבפרק כל הכלים (לקמן דף קכד:) אמר ר' [ח] אליעזר אף מכבדות של תמרה מותר לטלטלן ופריך אי מחמה לגל בהא ליימא ר' [ט] אליעזר אפי' בשל תמרה [י]משמע דפשיטא ליה דליכא מאן דשרי אפי' לרבי שמעון משום דהוי מלאכתו לאיסור ואי אמרת דלא הוי מלאכתו לאיסור אלא דלא ליימא ר' [יא] אליעזר אפי' בשל תמרה [יב]משמע דפשיטא ליה דליכא מאן דשרי לרבי שמעון משום דהוי מלאכתו לאיסור ואי אמרת דלא הוי מלאכתו לאיסור אלא דלא ליימא ר' [יב] אליעזר אפי' בשל תמרה [יג]משמע דפשיטא ליה דליכא מאן דשרי לרבי שמעון משום דהוי מלאכתו לאיסור ואי אמרת דלא הוי מלאכתו לאיסור אלא דלא ליימא ר' [יג] אליעזר אפי' בשל תמרה [יד]משמע דפשיטא ליה דליכא מאן דשרי לרבי שמעון משום דהוי מלאכתו לאיסור ואי אמרת דלא הוי מלאכתו לאיסור אלא דלא ליימא ר' [יד] אליעזר אפי' בשל תמרה [טו]משמע דפשיטא ליה דליכא מאן דשרי לרבי שמעון משום דהוי מלאכתו לאיסור ואי אמרת דלא הוי מלאכתו לאיסור אלא דלא ליימא ר' [טו] אליעזר אפי' בשל תמרה [טז]משמע דפשיטא ליה דליכא מאן דשרי לרבי שמעון משום דהוי מלאכתו לאיסור ואי אמרת דלא הוי מלאכתו לאיסור אלא דלא ליימא ר' [טז] אליעזר אפי' בשל תמרה [יז]משמע דפשיטא ליה דליכא מאן דשרי לרבי שמעון משום דהוי מלאכתו לאיסור ואי אמרת דלא הוי מלאכתו לאיסור אלא דלא ליימא ר' [יז] אליעזר אפי' בשל תמרה [יח]משמע דפשיטא ליה דליכא מאן דשרי לרבי שמעון משום דהוי מלאכתו לאיסור ואי אמרת דלא הוי מלאכתו לאיסור אלא דלא ליימא ר' [יח] אליעזר אפי' בשל תמרה [יט]משמע דפשיטא ליה דליכא מאן דשרי לרבי שמעון משום דהוי מלאכתו לאיסור ואי אמרת דלא הוי מלאכתו לאיסור אלא דלא ליימא ר' [יט] אליעזר אפי' בשל תמרה [כ]משמע דפשיטא ליה דליכא מאן דשרי לרבי שמעון משום דהוי מלאכתו לאיסור ואי אמרת דלא הוי מלאכתו לאיסור אלא דלא ליימא ר' [כ] אליעזר אפי' בשל תמרה [כא]משמע דפשיטא ליה דליכא מאן דשרי לרבי שמעון משום דהוי מלאכתו לאיסור ואי אמרת דלא הוי מלאכתו לאיסור אלא דלא ליימא ר' [כא] אליעזר אפי' בשל תמרה [כב]משמע דפשיטא ליה דליכא מאן דשרי לרבי שמעון משום דהוי מלאכתו לאיסור ואי אמרת דלא הוי מלאכתו לאיסור אלא דלא ליימא ר' [כב] אליעזר אפי' בשל תמרה [כג]משמע דפשיטא ליה דליכא מאן דשרי לרבי שמעון משום דהוי מלאכתו לאיסור ואי אמרת דלא הוי מלאכתו לאיסור אלא דלא ליימא ר' [כג] אליעזר אפי' בשל תמרה [כד]משמע דפשיטא ליה דליכא מאן דשרי לרבי שמעון משום דהוי מלאכתו לאיסור ואי אמרת דלא הוי מלאכתו לאיסור אלא דלא ליימא ר' [כד] אליעזר אפי' בשל תמרה [כה]משמע דפשיטא ליה דליכא מאן דשרי לרבי שמעון משום דהוי מלאכתו לאיסור ואי אמרת דלא הוי מלאכתו לאיסור אלא דלא ליימא ר' [כה] אליעזר אפי' בשל תמרה [כו]משמע דפשיטא ליה דליכא מאן דשרי לרבי שמעון משום דהוי מלאכתו לאיסור ואי אמרת דלא הוי מלאכתו לאיסור אלא דלא ליימא ר' [כו] אליעזר אפי' בשל תמרה [כז]משמע דפשיטא ליה דליכא מאן דשרי לרבי שמעון משום דהוי מלאכתו לאיסור ואי אמרת דלא הוי מלאכתו לאיסור אלא דלא ליימא ר' [כז] אליעזר אפי' בשל תמרה [כח]משמע דפשיטא ליה דליכא מאן דשרי לרבי שמעון משום דהוי מלאכתו לאיסור ואי אמרת דלא הוי מלאכתו לאיסור אלא דלא ליימא ר' [כח] אליעזר אפי' בשל תמרה [כט]משמע דפשיטא ליה דליכא מאן דשרי לרבי שמעון משום דהוי מלאכתו לאיסור ואי אמרת דלא הוי מלאכתו לאיסור אלא דלא ליימא ר' [כט] אליעזר אפי' בשל תמרה [ל]משמע דפשיטא ליה דליכא מאן דשרי לרבי שמעון משום דהוי מלאכתו לאיסור ואי אמרת דלא הוי מלאכתו לאיסור אלא דלא ליימא ר' [ל] אליעזר אפי' בשל תמרה [לא]משמע דפשיטא ליה דליכא מאן דשרי לרבי שמעון משום דהוי מלאכתו לאיסור ואי אמרת דלא הוי מלאכתו לאיסור אלא דלא ליימא ר' [לא] אליעזר אפי' בשל תמרה [לב]משמע דפשיטא ליה דליכא מאן דשרי לרבי שמעון משום דהוי מלאכתו לאיסור ואי אמרת דלא הוי מלאכתו לאיסור אלא דלא ליימא ר' [לב] אליעזר אפי' בשל תמרה [לג]משמע דפשיטא ליה דליכא מאן דשרי לרבי שמעון משום דהוי מלאכתו לאיסור ואי אמרת דלא הוי מלאכתו לאיסור אלא דלא ליימא ר' [לג] אליעזר אפי' בשל תמרה [לד]משמע דפשיטא ליה דליכא מאן דשרי לרבי שמעון משום דהוי מלאכתו לאיסור ואי אמרת דלא הוי מלאכתו לאיסור אלא דלא ליימא ר' [לד] אליעזר אפי' בשל תמרה [לה]משמע דפשיטא ליה דליכא מאן דשרי לרבי שמעון משום דהוי מלאכתו לאיסור ואי אמרת דלא הוי מלאכתו לאיסור אלא דלא ליימא ר' [לה] אליעזר אפי' בשל תמרה [לו]משמע דפשיטא ליה דליכא מאן דשרי לרבי שמעון משום דהוי מלאכתו לאיסור ואי אמרת דלא הוי מלאכתו לאיסור אלא דלא ליימא ר' [לו] אליעזר אפי' בשל תמרה [לז]משמע דפשיטא ליה דליכא מאן דשרי לרבי שמעון משום דהוי מלאכתו לאיסור ואי אמרת דלא הוי מלאכתו לאיסור אלא דלא ליימא ר' [לז] אליעזר אפי' בשל תמרה [לח]משמע דפשיטא ליה דליכא מאן דשרי לרבי שמעון משום דהוי מלאכתו לאיסור ואי אמרת דלא הוי מלאכתו לאיסור אלא דלא ליימא ר' [לח] אליעזר אפי' בשל תמרה [לט]משמע דפשיטא ליה דליכא מאן דשרי לרבי שמעון משום דהוי מלאכתו לאיסור ואי אמרת דלא הוי מלאכתו לאיסור אלא דלא ליימא ר' [לט] אליעזר אפי' בשל תמרה [מ]משמע דפשיטא ליה דליכא מאן דשרי לרבי שמעון משום דהוי מלאכתו לאיסור ואי אמרת דלא הוי מלאכתו לאיסור אלא דלא ליימא ר' [מ] אליעזר אפי' בשל תמרה [מא]משמע דפשיטא ליה דליכא מאן דשרי לרבי שמעון משום דהוי מלאכתו לאיסור ואי אמרת דלא הוי מלאכתו לאיסור אלא דלא ליימא ר' [מא] אליעזר אפי' בשל תמרה [מב]משמע דפשיטא ליה דליכא מאן דשרי לרבי שמעון משום דהוי מלאכתו לאיסור ואי אמרת דלא הוי מלאכתו לאיסור אלא דלא ליימא ר' [מב] אליעזר אפי' בשל תמרה [מג]משמע דפשיטא ליה דליכא מאן דשרי לרבי שמעון משום דהוי מלאכתו לאיסור ואי אמרת דלא הוי מלאכתו לאיסור אלא דלא ליימא ר' [מג] אליעזר אפי' בשל תמרה [מד]משמע דפשיטא ליה דליכא מאן דשרי לרבי שמעון משום דהוי מלאכתו לאיסור ואי אמרת דלא הוי מלאכתו לאיסור אלא דלא ליימא ר' [מד] אליעזר אפי' בשל תמרה [מה]משמע דפשיטא ליה דליכא מאן דשרי לרבי שמעון משום דהוי מלאכתו לאיסור ואי אמרת דלא הוי מלאכתו לאיסור אלא דלא ליימא ר' [מה] אליעזר אפי' בשל תמרה [מו]משמע דפשיטא ליה דליכא מאן דשרי לרבי שמעון משום דהוי מלאכתו לאיסור ואי אמרת דלא הוי מלאכתו לאיסור אלא דלא ליימא ר' [מו] אליעזר אפי' בשל תמרה [מז]משמע דפשיטא ליה דליכא מאן דשרי לרבי שמעון משום דהוי מלאכתו לאיסור ואי אמרת דלא הוי מלאכתו לאיסור אלא דלא ליימא ר' [מז] אליעזר אפי' בשל תמרה [מח]משמע דפשיטא ליה דליכא מאן דשרי לרבי שמעון משום דהוי מלאכתו לאיסור ואי אמרת דלא הוי מלאכתו לאיסור אלא דלא ליימא ר' [מח] אליעזר אפי' בשל תמרה [מט]משמע דפשיטא ליה דליכא מאן דשרי לרבי שמעון משום דהוי מלאכתו לאיסור ואי אמרת דלא הוי מלאכתו לאיסור אלא דלא ליימא ר' [מט] אליעזר אפי' בשל תמרה [נ]משמע דפשיטא ליה דליכא מאן דשרי לרבי שמעון משום דהוי מלאכתו לאיסור ואי אמרת דלא הוי מלאכתו לאיסור אלא דלא ליימא ר' [נ] אליעזר אפי' בשל תמרה [נא]משמע דפשיטא ליה דליכא מאן דשרי לרבי שמעון משום דהוי מלאכתו לאיסור ואי אמרת דלא הוי מלאכתו לאיסור אלא דלא ליימא ר' [נא] אליעזר אפי' בשל תמרה [נב]משמע דפשיטא ליה דליכא מאן דשרי לרבי שמעון משום דהוי מלאכתו לאיסור ואי אמרת דלא הוי מלאכתו לאיסור אלא דלא ליימא ר' [נב] אליעזר אפי' בשל תמרה [נג]משמע דפשיטא ליה דליכא מאן דשרי לרבי שמעון משום דהוי מלאכתו לאיסור ואי אמרת דלא הוי מלאכתו לאיסור אלא דלא ליימא ר' [נג] אליעזר אפי' בשל תמרה [נד]משמע דפשיטא ליה דליכא מאן דשרי לרבי שמעון משום דהוי מלאכתו לאיסור ואי אמרת דלא הוי מלאכתו לאיסור אלא דלא ליימא ר' [נד] אליעזר אפי' בשל תמרה [נה]משמע דפשיטא ליה דליכא מאן דשרי לרבי שמעון משום דהוי מלאכתו לאיסור ואי אמרת דלא הוי מלאכתו לאיסור אלא דלא ליימא ר' [נה] אליעזר אפי' בשל תמרה [נו]משמע דפשיטא ליה דליכא מאן דשרי לרבי שמעון משום דהוי מלאכתו לאיסור ואי אמרת דלא הוי מלאכתו לאיסור אלא דלא ליימא ר' [נו] אליעזר אפי' בשל תמרה [נז]משמע דפשיטא ליה דליכא מאן דשרי לרבי שמעון משום דהוי מלאכתו לאיסור ואי אמרת דלא הוי מלאכתו לאיסור אלא דלא ליימא ר' [נז] אליעזר אפי' בשל תמרה [נח]משמע דפשיטא ליה דליכא מאן דשרי לרבי שמעון משום דהוי מלאכתו לאיסור ואי אמרת דלא הוי מלאכתו לאיסור אלא דלא ליימא ר' [נח] אליעזר אפי' בשל תמרה [נט]משמע דפשיטא ליה דליכא מאן דשרי לרבי שמעון משום דהוי מלאכתו לאיסור ואי אמרת דלא הוי מלאכתו לאיסור אלא דלא ליימא ר' [נט] אליעזר אפי' בשל תמרה [ס]משמע דפשיטא ליה דליכא מאן דשרי לרבי שמעון משום דהוי מלאכתו לאיסור ואי אמרת דלא הוי מלאכתו לאיסור אלא דלא ליימא ר' [ס] אליעזר אפי' בשל תמרה [סא]משמע דפשיטא ליה דליכא מאן דשרי לרבי שמעון משום דהוי מלאכתו לאיסור ואי אמרת דלא הוי מלאכתו לאיסור אלא דלא ליימא ר' [סא] אליעזר אפי' בשל תמרה [סב]משמע דפשיטא ליה דליכא מאן דשרי לרבי שמעון משום דהוי מלאכתו לאיסור ואי אמרת דלא הוי מלאכתו לאיסור אלא דלא ליימא ר' [סב] אליעזר אפי' בשל תמרה [סג]משמע דפשיטא ליה דליכא מאן דשרי לרבי שמעון משום דהוי מלאכתו לאיסור ואי אמרת דלא הוי מלאכתו לאיסור אלא דלא ליימא ר' [סג] אליעזר אפי' בשל תמרה [סד]משמע דפשיטא ליה דליכא מאן דשרי לרבי שמעון משום דהוי מלאכתו לאיסור ואי אמרת דלא הוי מלאכתו לאיסור אלא דלא ליימא ר' [סד] אליעזר אפי' בשל תמרה [סה]משמע דפשיטא ליה דליכא מאן דשרי לרבי שמעון משום דהוי מלאכתו לאיסור ואי אמרת דלא הוי מלאכתו לאיסור אלא דלא ליימא ר' [סה] אליעזר אפי' בשל תמרה [סו]משמע דפשיטא ליה דליכא מאן דשרי לרבי שמעון משום דהוי מלאכתו לאיסור ואי אמרת דלא הוי מלאכתו לאיסור אלא דלא ליימא ר' [סו] אליעזר אפי' בשל תמרה [סז]משמע דפשיטא ליה דליכא מאן דשרי לרבי שמעון משום דהוי מלאכתו לאיסור ואי אמרת דלא הוי מלאכתו לאיסור אלא דלא ליימא ר' [סז] אליעזר אפי' בשל תמרה [סח]משמע דפשיטא ליה דליכא מאן דשרי לרבי שמעון משום דהוי מלאכתו לאיסור ואי אמרת דלא הוי מלאכתו לאיסור אלא דלא ליימא ר' [סח] אליעזר אפי' בשל תמרה [סט]משמע דפשיטא ליה דליכא מאן דשרי לרבי שמעון משום דהוי מלאכתו לאיסור ואי אמרת דלא הוי מלאכתו לאיסור אלא דלא ליימא ר' [סט] אליעזר אפי' בשל תמרה [ע]משמע דפשיטא ליה דליכא מאן דשרי לרבי שמעון משום דהוי מלאכתו לאיסור ואי אמרת דלא הוי מלאכתו לאיסור אלא דלא ליימא ר' [ע] אליעזר אפי' בשל תמרה [עא]משמע דפשיטא ליה דליכא מאן דשרי לרבי שמעון משום דהוי מלאכתו לאיסור ואי אמרת דלא הוי מלאכתו לאיסור אלא דלא ליימא ר' [עא] אליעזר אפי' בשל תמרה [עב]משמע דפשיטא ליה דליכא מאן דשרי לרבי שמעון משום דהוי מלאכתו לאיסור ואי אמרת דלא הוי מלאכתו לאיסור אלא דלא ליימא ר' [עב] אליעזר אפי' בשל תמרה [עג]משמע דפשיטא ליה דליכא מאן דשרי לרבי שמעון משום דהוי מלאכתו לאיסור ואי אמרת דלא הוי מלאכתו לאיסור אלא דלא ליימא ר' [עג] אליעזר אפי' בשל תמרה [עד]משמע דפשיטא ליה דליכא מאן דשרי לרבי שמעון משום דהוי מלאכתו לאיסור ואי אמרת דלא הוי מלאכתו לאיסור אלא דלא ליימא ר' [עד] אליעזר אפי' בשל תמרה [עה]משמע דפשיטא ליה דליכא מאן דשרי לרבי שמעון משום דהוי מלאכתו לאיסור ואי אמרת דלא הוי מלאכתו לאיסור אלא דלא ליימא ר' [עה] אליעזר אפי' בשל תמרה [עו]משמע דפשיטא ליה דליכא מאן דשרי לרבי שמעון משום דהוי מלאכתו לאיסור ואי אמרת דלא הוי מלאכתו לאיסור אלא דלא ליימא ר' [עו] אליעזר אפי' בשל תמרה [עז]משמע דפשיטא ליה דליכא מאן דשרי לרבי שמעון משום דהוי מלאכתו לאיסור ואי אמרת דלא הוי מלאכתו לאיסור אלא דלא ליימא ר' [עז] אליעזר אפי' בשל תמרה [עח]משמע דפשיטא ליה דליכא מאן דשרי לרבי שמעון משום דהוי מלאכתו לאיסור ואי אמרת דלא הוי מלאכתו לאיסור אלא דלא ליימא ר' [עח] אליעזר אפי' בשל תמרה [עט]משמע דפשיטא ליה דליכא מאן דשרי לרבי שמעון משום דהוי מלאכתו לאיסור ואי אמרת דלא הוי מלאכתו לאיסור אלא דלא ליימא ר' [עט] אליעזר אפי' בשל תמרה [פ]משמע דפשיטא ליה דליכא מאן דשרי לרבי שמעון משום דהוי מלאכתו לאיסור ואי אמרת דלא הוי מלאכתו לאיסור אלא דלא ליימא ר' [פ] אליעזר אפי' בשל תמרה [פא]משמע דפשיטא ליה דליכא מאן דשרי לרבי שמעון משום דהוי מלאכתו לאיסור ואי אמרת דלא הוי מלאכתו לאיסור אלא דלא ליימא ר' [פא] אליעזר אפי' בשל תמרה [פב]משמע דפשיטא ליה דליכא מאן דשרי לרבי שמעון משום דהוי מלאכתו לאיסור ואי אמרת דלא הוי מלאכתו לאיסור אלא דלא ליימא ר' [פב] אליעזר אפי' בשל תמרה [פג]משמע דפשיטא ליה דליכא מאן דשרי לרבי שמעון משום דהוי מלאכתו לאיסור ואי אמרת דלא הוי מלאכתו לאיסור אלא דלא ליימא ר' [פג] אליעזר אפי' בשל תמרה [פד]משמע דפשיטא ליה דליכא מאן דשרי לרבי שמעון משום דהוי מלאכתו לאיסור ואי אמרת דלא הוי מלאכתו לאיסור אלא דלא ליימא ר' [פד] אליעזר אפי' בשל תמרה [פה]משמע דפשיטא ליה דליכא מאן דשרי לרבי שמעון משום דהוי מלאכתו לאיסור ואי אמרת דלא הוי מלאכתו לאיסור אלא דלא ליימא ר' [פה] אליעזר אפי' בשל תמרה [פו]משמע דפשיטא ליה דליכא מאן דשרי לרבי שמעון משום דהוי מלאכתו לאיסור ואי אמרת דלא הוי מלאכתו לאיסור אלא דלא ליימא ר' [פו] אליעזר אפי' בשל תמרה [פז]משמע דפשיטא ליה דליכא מאן דשרי לרבי שמעון משום דהוי מלאכתו לאיסור ואי אמרת דלא הוי מלאכתו לאיסור אלא דלא ליימא ר' [פז] אליעזר אפי' בשל תמרה [פח]משמע דפשיטא ליה דליכא מאן דשרי לרבי שמעון משום דהוי מלאכתו לאיסור ואי אמרת דלא הוי מלאכתו לאיסור אלא דלא ליימא ר' [פח] אליעזר אפי' בשל תמרה [פט]משמע דפשיטא ליה דליכא מאן דשרי לרבי שמעון משום דהוי מלאכתו לאיסור ואי אמרת דלא הוי מלאכתו לאיסור אלא דלא ליימא ר' [פט] אליעזר אפי' בשל תמרה [צ]משמע דפשיטא ליה דליכא מאן דשרי לרבי שמעון משום דהוי מלאכתו לאיסור ואי אמרת דלא הוי מלאכתו לאיסור אלא דלא ליימא ר' [צ] אליעזר אפי' בשל תמרה [צא]משמע דפשיטא ליה דליכא מאן דשרי לרבי שמעון משום דהוי מלאכתו לאיסור ואי אמרת דלא הוי מלאכתו לאיסור אלא דלא ליימא ר' [צא] אליעזר אפי' בשל תמרה [צב]משמע דפשיטא ליה דליכא מאן דשרי לרבי שמעון משום דהוי מלאכתו לאיסור ואי אמרת דלא הוי מלאכתו לאיסור אלא דלא ליימא ר' [צב] אליעזר אפי' בשל תמרה [צג]משמע דפשיטא ליה דליכא מאן דשרי לרבי שמעון משום דהוי מלאכתו לאיסור ואי אמרת דלא הוי מלאכתו לאיסור אלא דלא ליימא ר' [צג] אליעזר אפי' בשל תמרה [צד]משמע דפשיטא ליה דליכא מאן דשרי לרבי שמעון משום דהוי מלאכתו לאיסור ואי אמרת דלא הוי מלאכתו לאיסור אלא דלא ליימא ר' [צד] אליעזר אפי' בשל תמרה [צה]משמע דפשיטא ליה דליכא מאן דשרי לרבי שמעון משום דהוי מלאכתו לאיסור ואי אמרת דלא הוי מלאכתו לאיסור אלא דלא ליימא ר' [צה] אליעזר אפי' בשל תמרה [צו]משמע דפשיטא ליה דליכא מאן דשרי לרבי שמעון משום דהוי מלאכתו לאיסור ואי אמרת דלא הוי מלאכתו לאיסור אלא דלא ליימא ר' [צו] אליעזר אפי' בשל תמרה [צז]משמע דפשיטא ליה דליכא מאן דשרי לרבי שמעון משום דהוי מלאכתו לאיסור ואי אמרת דלא הוי מלאכתו לאיסור אלא דלא ליימא ר' [צז] אליעזר אפי' בשל תמרה [צח]משמע דפשיטא ליה דליכא מאן דשרי לרבי שמעון משום דהוי מלאכתו לאיסור ואי אמרת דלא הוי מלאכתו לאיסור אלא דלא ליימא ר' [צח] אליעזר אפי' בשל תמרה [צט]משמע דפשיטא ליה דליכא מאן דשרי לרבי שמעון משום דהוי מלאכתו לאיסור ואי אמרת דלא הוי מלאכתו לאיסור אלא דלא ליימא ר' [צט] אליעזר אפי' בשל תמרה [ק]משמע דפשיטא ליה דליכא מאן דשרי לרבי שמעון משום דהוי מלאכתו לאיסור ואי אמרת דלא הוי מלאכתו לאיסור אלא דלא ליימא ר' [ק] אליעזר אפי' בשל תמרה [קא]משמע דפשיטא ליה דליכא מאן דשרי לרבי שמעון משום דהוי מלאכתו לאיסור ואי אמרת דלא הוי מלאכתו לאיסור אלא דלא ליימא ר' [קא] אליעזר אפי' בשל תמרה [קב]משמע דפשיטא ליה דליכא מאן דשרי לרבי שמעון משום דהוי מלאכתו לאיסור ואי אמרת דלא הוי מלאכתו לאיסור אלא דלא ליימא ר' [קב] אליעזר אפי' בשל תמרה [קג]משמע דפשיטא ליה דליכא מאן דשרי לרבי שמעון משום דהוי מלאכתו לאיסור ואי אמרת דלא הוי מלאכתו לאיסור אלא דלא ליימא ר' [קג] אליעזר אפי' בשל תמרה [קד]משמע דפשיטא ליה דליכא מאן דשרי לרבי שמעון משום דהוי מלאכתו לאיסור ואי אמרת דלא הוי מלאכתו לאיסור אלא דלא ליימא ר' [קד] אליעזר אפי' בשל תמרה [קה]משמע דפשיטא ליה דליכא מאן דשרי לרבי שמעון משום דהוי מלאכתו לאיסור ואי אמרת דלא הוי מלאכתו לאיסור אלא דלא ליימא ר' [קה] אליעזר אפי' בשל תמרה [קו]משמע דפשיטא ליה דליכא מאן דשרי לרבי שמעון משום דהוי מלאכתו לאיסור ואי אמרת דלא הוי מלאכתו לאיסור אלא דלא ליימא ר' [קו] אליעזר אפי' בשל תמרה [קז]משמע דפשיטא ליה דליכא מאן דשרי לרבי שמעון משום דהוי מלאכתו לאיסור ואי אמרת דלא הוי מלאכתו לאיסור אלא דלא ליימא ר' [קז] אליעזר אפי' בשל תמרה [קח]משמע דפשיטא ליה דליכא מאן דשרי לרבי שמעון משום דהוי מלאכתו לאיסור ואי אמרת דלא הוי מלאכתו לאיסור אלא דלא ליימא ר' [קח].

מוסף תוספות

א. ובהמה לאו גידולי קרקע נינהו. ריטב"א. ב. דלא פסיק רישיה. תוס' סנהדרין פה. ד"ה ור"ש. ג. אלמא דווקא במכשירין יש חילוק בין אפשר לעשותן מערב יו"ט בין אי אפשר. תוס' פיסח ג. ד"ה מזיה. ד. וליכא שום צורך יו"ט. ריטב"א. ה. ומאי תמיהא אי ס"ל כר"ש דשרי [אלא]. רשב"א. ו. משום דלא הוי פסיק רישיה. רשב"א. ז. דמשמע ליה לישנא. תוס' הרא"ש.

עין משפט נר מצוה

לו א מיי' פכ"ג מהל' שבת הלכה כג [ל"ל פכ"ב הל' יב כתב המאגל משום טוחנת וכתבה הש"ג בשם ריש"ז ולא יעמיד לו יפוב אם לא שנמלאר שבנרפא מיימוני היה כתוב גם בלשונא בתרא דטוחלא הוי משום טוחנת ע"ש ולדעתי לריכים אנו לומר כן גם בטמגא לאין סה שבתה טוחלא משום טוחנת וה' האיר עיני בענין ערך גדל כתב הגרסא במקקבא טוחלא משום טוחנת גודלא ופוקסא משום בונה מעתה זכינו שגם הרמב"ם והסמג ותמריסם הרב מברטנורה היה גרסתם כך ושוב אין מקום למניחות התי"ט ע"ש] סמג לאין סה טוש"ע סי' ש"ח סי' שג סעיף כה: לו ב מיי' שם הלכה כו סמג שם טוש"ע שם סעיף כו: לו ג [מיי' פכ"ב שם הלכה (כב) כג טוש"ע שם סעיף כה]: לו ד [מיי' פ"ז הלכה ו ופ"ח הל' ז בריי"ף פרק כלל גדול ד' לד. וכמל"ש שם סי' כז]: לח ה ו מיי' פכ"א מהל' שבת הל' ג וסמג שם טוש"ע ש"ח סי' שכא סעיף ג: יג וסי' שלו סעי' ב: לט ז מיי' פ"ח מהל' שבת הלכה ז סמג שם טוש"ע ש"ח סי' שם סעיף כ: מ ח מיי' שם הלכה יא ופכ"א הלכה יז סמג שם טוש"ע ש"ח סי' שיט סעיף ח: מא ט מיי' פ"י מהלכות שבת הלכה יג: מב י מיי' פכ"א שם הלכה ג סמג שם טוש"ע ש"ח סי' שלו סעיף ב: מג כ מיי' וסמג שם טוש"ע ש"ח סעיף ג: מד ל מיי' פ"ח מהל' שבת הל' ג טוש"ע ש"ח סי' שלו סעיף ז:

מוסף רש"י

שקילעה. קלועה שער (ערובין יח:). **החולב.** מוסך המלבן מן הבהמה (פסחים טח:). **והמחבץ.** מעמיד המלבן ועושה ממנו חמילין קטנים מטוגין"ש (שם). **אחד זה ואחד זה.** מכבד ומרבץ ומרחה, אבל מאדיר לא קאמרי דמולגות אב מלאכה נינהו, כדאמרינן ר' אליעזר משום הכי מחייב חולב משום מפרק, מגבן משום בונה, מחבץ ומכבד ומרבץ משום בונה (שם). **קטיל קני בגמא.** קוצנים קנים ומלקטי עצים (סנהדרין לג:). **מ"ט דר' אליעזר.** דחסיב לכורת דבורים כממוכר (רשב"ם ב"ב טו:). **דכתיב ויטבול אותה ביערת הדבש.** ריטוגתן כתיב, ובדבש במקום גדולו מיירי וקרי ליה יער (שם). **לאו אדעתאי.** לא נתתי לבי (ברכות כו:). **שוגג הייתי** (מנחות לה:). **ושאינו נקוב פטור.** משום דלא מחובר בקרקע עולם הוא (לקמן קח:).

מוסף תוספות

[א] נראה דל"ל שקיבל לטעמו הטומאה דאי משמקלא מדא אחריתא אולא לה טומאה.

[ב] בכרכות סח. עיבובין יח. נדה מה: ע"ש, ג) [תוספ' ש"ן], ג) [שרק העמוק], ד) פסחים סה. [תוספ' פ"ן], ה) [פי' המקפה בגינה ומקבל פתיתי אחלב לעשותם מרק של בגינה עיון], ו) [סנהדרין נג:], ז) כ"מ סו. פ:, ח) [ברכות כו. וש"ן], ט) [עיבובין ק:], י) לקמן קח., כ) [רש"ל מ"ז], כ) [מ"מ.], מ) [וע' תוס' ביצה ג. מד"ה גזירה שמא], נ) סה., ס) [ל"ל אלמזבח], ע) [ל"ל אלמזבח].

תורה אור השלם

1 וַיְבָן יְיָ אֱלֹהִים אֶת הַצֵּלָע אֲשֶׁר לָקַח מִן הָאָדָם לְאִשָּׁה וַיְבִאֶהָ אֶל הָאָדָם:
בראשית ב כב

2 וְיוֹנָתָן לֹא שָׁמַע בְּהַשְׁ